

Les preguntes prèvies (i 2)

EN AQUESTA SEGONA ENTREGA ENS FEM RESSÒ D'ALGUNS DELS DUBTES SOBRE UNA POSSIBLE CATALUNYA INDEPENDENT QUE HAN GENERAT MÉS DEBAT I TAMBÉ MÉS INQUIETUDS EN ELS DARRERS ANYS

Quin canvi hi hauria en política lingüística en un Estat català independent? La legislació canvia en funció de les necessitats dels ciutadans, i aquí els ciutadans serien si fa no fa els mateixos que ara.

En cas de secessió, hi podria haver una resposta violenta per part d'Espanya? Molts estem convençuts que prevaldria el respecte a la voluntat democràtica i als drets humans. En tot cas, convé recordar que ara mateix Eslovènia forma part de la Unió Europea i Sèrbia no. La legislació internacional és cada cop més severa en la resposta a aquests fets: les hostilitats no surten de franc.

En cas de secessió, quin hauria de ser el paper de la Unió Europea en el procés? El Tractat de Lisboa es refereix a la figura de "l'ampliació interna" de la Unió, però no en concreta jurídicament el supòsit. El cas de Catalunya seria inèdit, sense precedents, i per tant sense jurisprudència efectiva. Aquí hi hauria de prevaldre la intel·ligència política, la imaginació negociadora i el sentit comú, no una lectura rutinària del Tractat o qualsevol altre text jurídic. El rumor sobre una possible expulsió automàtica de Catalunya de la UE i, per tant, de la pèrdua de la condició de ciutadans de la Unió dels catalans no té cap fonament jurídic ni cap precedent històric, per la senzilla raó que això no ha passat mai. Segons el Tractat de Lisboa, qualsevol ampliació externa o interna de la Unió s'ha d'aprovar amb la unanimitat dels Estats membres. Això, però, no es pot interpretar directament com una "expulsió" de Catalunya, ni tan sols com una actitud hostil automàtica envers Catalunya.

Com es calcularia la partició de béns públics i la part alíquota del deute de Catalunya en relació amb Espanya?

FERRAN
SÁEZ MATEU

Només amb referents quantificables que permetessin avaluar el fenomen en tota la seva complexitat. En termes generals, l'única manera de fer-ho és coneixent quant ha aportat i què li ha estat retornat a Catalunya en termes fiscals des del 29 de desembre del 1978, és a dir, la data en què comença l'Espanya democràtica. Aquest balanç, que sempre s'ha ocultat, permetria establir un criteri objectiu i quantificable per resoldre la qüestió. Així es podria saber qui ha pagat què, qui ha estat beneficiari de, etc. Les carreteres o els aeroports s'han fet amb els impostos de tots els ciutadans espanyols, però és evident que aquestes aportacions no han estat, des d'una perspectiva territorial, homogènies. Per això, per poder determinar amb exactitud qui deu a qui, convé saber qui ha aportat què al llarg dels anys.

Però què passaria si Catalunya estigués provisionalment fora de la Unió Europea i de l'euro? Que durant un temps viuríem tan miserablement com els suïssos o els noruecs.

Què passaria si es produís un boicot massiu de productes catalans a Espanya? En un món globalitzat, els boicots comercials tenen un efecte efímer. La naturalesa de les relacions comercials del segle XXI es basen en la competitivitat de cadascú, no pas en revenges. El principal "producte" català és la mateixa Catalunya -és a dir, el turisme- i no sembla plausible que el Park Güell, Port Aventura o bé el romànic del Pirineu lleidatà es moguin gaire.

La Constitució atribueix a l'exèrcit la funció de garantir la unitat d'Espanya? Efectivament, però també salvaguarda la pràctica dels valors democràtics com a referent fonamental, central. De fet, l'origen històric de la Constitució espanyola no és la de salvaguardar la unitat territorial d'Espanya, perquè això ja estava assegurat per la legislació franquista, sinó la instauració d'una democràcia basada en l'Estat de dret. En aquest cas, el conflicte de drets s'hauria de dirimir amb referents acceptats internacionalment, com ara la Declaració Universal dels Drets Humans i la jurisprudència que ha generat des del 1948, així com altres tractats que salvaguarden l'exercici pacífic de les decisions democràtiques.

Què passaria amb les pensions dels jubilats? La pensió d'un jubilat prové de l'aportació que fan cada mes els treballadors en forma d'IRPF o d'altres impostos. No hi ha cap caixa de cabals on es guardin les nostres aportacions per a quan ens jubilem. En la mesura que Catalunya genera més riquesa que altres llocs de l'Estat espanyol, els temors d'una depauperació de les classes passives resulten completament infundats.

Escriptor i professor a la URL